

[Udenrigsministeren.]

Fremme af Demokratiets Grundsætninger i Danmark, baade paa politisk, økonomisk og socialt Omraade, og saaledes som Tider og Vilkaar i Øjeblikket er, maa jeg erkende, at jeg tror, der vil være Arbejdsmark nok indenfor de Omraader, hvor vi er enige, en rum Tid endnu, først for at standse de tilbagegaaende Bevægelser, hvormed en Verdenskrise truer vort Land og andre Lande, og derpaa igen at føre Udviklingen fremad her indenfor vore Grænser. Om disse Dagens Opgaver, om denne fornødne Gerning vil dette Samarbejde samle sig i den kommende Tid, som det har gjort det i den Tid, der er forløbet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, den ærede Ordfører for de Konservative, sagde til mig — jeg ved ikke, om jeg skal sige: saadan lidt medfølelse —, at jeg kunde altsaa ikke tilstrækkeligt til at afværge Valget. Jeg erkender, at jeg kunde ikke tilstrækkeligt til at overbevise de to Oppositionspartier om, hvad der i denne Situation er fornødent for at fremme de handelspolitiske Interesser, som vi alle ønsker at fremme. De to ærede Ordførere for Oppositionspartierne har sagt til os og sagt til mig, at det Tilbud, der fra deres Side er givet med Hensyn til Valutaordningen, bød tilstrækkeligt til, at de Opgaver, som jeg lægger Vægt paa, kunde løses. Ja, jeg har nu ikke forstaaet, at der var fuld Enighed om alle disse Opgaver. Hvis jeg har forstaaet den ærede Ordfører for Partiet Venstre, saa har han i sine Udtalelser forleden Dag taget Afstand fra dette, at der skulde være en almindelig Enighed om disse tre Opgaver, hvorimod jeg har forstaaet den ærede Ordfører for det konservative Parti saaledes, at han i og for sig anerkendte disse. Men i begge Tilfælde gælder det, at de Tilbud, der skete fra Oppositionspartiernes Side, og som fæstnedes gennem Landstingets Vedtagelse, efter min fulde Overbevisning ikke er tilstrækkelige til at føre Arbejdet igennem paa et saadant Grundlag, at vi kan have Udsigt til dog i nogen Grad at have Held med dette Arbejde. Den nye Regel med Hensyn til Valutaudvalgets Indflydelse, som er indført for første Gang i denne Valutalovgivning, om den maa jeg sige dette, at jeg føler mig fuldt og helt overbevist om efter de Stemninger, der raader, efter de Erfaringer, der er gjort i de sidste Maaneder, at den vilde have ført til et politisk Tovtrækkeri i dette Udvalg af en saadan Karakter, at en praktisk, regelmæssig virk-

ningsfuld Administration vilde have været umuliggjort derved.

Dernæst har jeg allerede ved tidligere Lejlighed understreget, at den Liste over Varer, som man tilbød at opretholde Kontrollen med, tilbød som den yderste Grænse, indenfor hvilken Kontrol kunde finde Sted, naar der var et Flertal i Valutaudvalget, ikke er tilstrækkelig til at opfylde de handelspolitiske Formaal, der skal og maa opfyldes. Endelig maa jeg hævde, at det Tidsrum, man har angivet, heller ikke var af en tilstrækkelig Længde til at danne et tilfredsstillende Grundlag for de forestaaende handelspolitiske Forhandlinger.

Jeg erkender fuldt ud, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her hævdede, at en Valutaordning, et System med Indførselsbeviser, ikke kan blive et varigt Grundlag for vort Erhvervsliv. Jeg tror, ingen regner dermed. Hvis Verden glider ind i et varigt planøkonomisk System, kan der maaske komme noget, der ligner det; men Vanskelighederne derved vil blive overordentlige, og jeg anser det ikke for sandsynligt, at noget saadant kan ske; i alt Fald under Forhold, der ligner de nuværende, kan der ikke blive et varigt Grundlag for vort Erhvervsliv. Men lige saa sikkert som dette er det, at saa længe Forhandlingerne staaar paa, saa længe de Indkøbsvaner, som vil være af afgørende Betydning for Gennemførelsen af disse Forhandlinger, behøver til at fæstne sig, saa længe kan vi ikke opgive det nuværende uden paa tilfredsstillende Maade at kunne sætte andet lige saa virkningsfuldt i Stedet.

Den ærede Ordfører for det konservative Parti sagde, at man skulde gaa til Forhandlingerne med England paa frit Grundlag og saa tage Stilling til Resultatet bagefter. Deri er jeg ganske enig med ham. Det gælder baade Forhandlingerne med England og Forhandlingerne med de andre Lande. Men jeg tør maaske tilføje, at vi sikkert ogsaa alle er enige om at ønske, at disse Forhandlinger forberedes saa godt, at der ikke kan være Tvivl om, at de danske Forhandlere bagefter kan faa fuld Tilslutning i den danske Rigsdag til det, de vedkommende mener at kunne give deres Samtykke til under de kommende Forhandlinger. (*Madsen-Mygdal*: Regeringen forlanger den forud.). Jeg er ikke ganske klar over, hvad det ærede Medlem mener med, at vi forlanger forud. (*Madsen-Mygdal*: Rigsdagens Tilslutning forlanges forud.). Nej, det ønsker vi ikke, vi ønsker at forhandle denne Sag med Rigsdagen, ikke at sætte Rigsdagen til